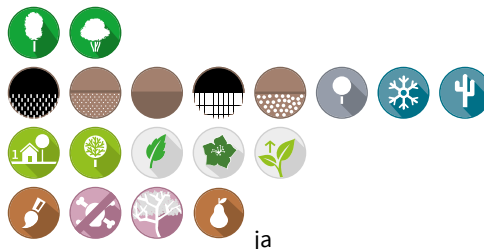

Maclura pomifera

ja

Højde	10 - 15 (20) m
Bredde	9-12m
Trækron	bredspredt til rund, mørk, tæt krone, lunefuld voksende
Bark og grene	bark orangebrun til gråbrun, kviste olivengrønne, pigge olivengrønne, torne
Blad	ægformet til ægformet, mørkegrøn, 4 - 15 cm
Efterårsfarve	gul
Blomster	uanselig, grøn, tokimbladet, juni
Frugter	gulgrøn til orangegul vorteagtig frugt, Ø 8 - 14 cm
Torne	ja
Toksicitet	normalt ikke giftigt for mennesker, (store) kæledyr og husdyr
Jordtype	frugtbar, kalkholdig
Jordfugtighed	Tåler tør jord
Krav til vækststedet	Tåler ikke hærkning
vinterhårdhed	6b (-20,5 til -17,8 °C)
Vindbestandighed	moderat
Øvrige modstandsdygtigheder	modstandsdygtig mod frost (vinterfasthed 1 til 6)
Form	højstammet træ, flerstammet træ
Oprindelse	syd (vest) USA

Maclura er en monotypisk slægt, hvilket betyder, at der kun findes én art af den, og den vokser naturligt i det sydlige Nordamerika. Den er opkaldt efter Osage-indianerne, fordi de bl.a. brugte træet fra Maclura til buer og økser. Kronen er bred og mere eller mindre flad. Grenene har skarpe pigge, og derfor bruges den ofte som hæklplante i Nordamerika. Bladformen er variabel, men toppen er altid langspidset, og efterårsfarven er gul. Det er et tvebo-træ; der findes hunlige og hanlige eksemplarer. Den iøjnefaldende blomstring efterfølges af noget orange-lignende, aromatiske frugter. Det vortelignende frugtskind er først grøngult, men bliver senere orangegult. Moderat hårdfør.